

ת"פ 44450/03/22 - מדינת ישראל נגד סלאמה נבארי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 44450-03-22 מדינת ישראל נ' נבארי
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם סלאמה נבארי
החלטה

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של ביצוע עבודות ספק גז, שיווק ומכירה וכן הפעלת מתקן גז ללא היתר, עבירות בניגוד לסעיפים 2(1), 2(2), 9, 50(א)(1) ו-50(א)(2) לחוק הגז הפחמימיני המעובה תשפ"א - 2020 (להלן: "**חוק הגז**").

2. על פי עובדות כתב האישום, מספר ימים לפני 11.2.2021 החל הנאשם למכור מיכלי גז במכולת מאולתרת שבבעלותו בשכונה 3 ביישוב חורה.

ביום 11.2.2021 נתפסו במחסן של המכולת, 22 מיכלי גז במשקל 12 ק"ג המיועדים למכירה.

3. ב"כ הנאשם טען כי יש להורות על ביטול כתב האישום.

לדבריו, כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בתיק רע"ס 45435-08-21 מדינת ישראל נ' נבארי המייחס לו עבירה של ניהול עסק ללא רישיון בהתאם לסעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי העסקים התשכ"ח - 1968. ביום 27.1.2022 הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, הורשע, ונגזר דינו. לתדהמת הנאשם כחודשיים לאחר מכן הוגש נגדו כתב אישום נוסף נשוא תיק זה.

לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם כבר נשפט על האירוע והגשת כתב האישום הנוכחי מעמידה אותו בסיכון כפול שכן כל מרכיבי יסודות כתב האישום בתיק זה זהים לכתב האישום עליו כבר נדון.

ב"כ הנאשם ציין שבגזר הדין בתיק הקודם במתחם הענישה נלקח בחשבון בין היתר שבמקום העסק אוחסנו והוחזקו והפיצו מיכלי גז ללא היתר.

ב"כ הנאשם הפנה לטיעוני המאשימה בתיק האחר, שם המאשימה ציינה שהנאשם הביע כוונה להכשיר את העסק, הבין את המסוכנות שעומדת מאחורי אחסנה, החזקה והפצה של גז, שלא בהתאם להיתרים הנדרשים.

ב"כ הנאשם הפנה לעובדות כתב האישום שם, למתחם שנקבע ומציין שעולה במפורש שלאורך כל הדרך היתה התייחסות לכך שהוחזקו בלוי גז ללא היתר ולכן עסקינן בסיכון כפול.

ב"כ הנאשם טען כי עומדת לנאשם טענת "כבר נשפטתי" על פי סעיף 5 לחסד"פ שכן אין דנים פעמיים באותו מעשה. הנאשם העלה טענתו זו בהזדמנות הראשונה, ללא כל השתהות ולכן יש לקבל את טענותיו ולהורות על ביטול האישום בעניינו.

4. ב"כ המאשימה התנגד לבקשה. לדבריו, יש לדחות את טענת "כבר הורשעתי" שכן אין זהות ביסודות העבירה בה הורשע הנאשם בתיק הקודם לבין יסודות העבירה בתיק הנוכחי ונדרשת זהות פיזית ומשפטית.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה לפיה כדי שתתקיים טענת "כבר נשפטתי" או "כבר הורשעתי" חייבים להתקיים שני תנאים מצטברים שהמעשה הפיזי העובדתי בגינו הורשע או זוכה בתיק הקודם זהה למעשה הפיזי בו הוא מואשם בשנית, והתנאי השני הוא שיסודות העבירה בה הורשע או זוכה בתיק הקודם, מכילים את יסודות העבירה שבה הואשם כעת.

לדבריו, על פי הפסיקה נקבע כי הבחינה תעשה לפי הגדרת יסודות העבירה בחיקוק, בהשמטת רכיב היסוד הנפשי.

לדבריו, בתיק עליו כבר נשפט הורשע הנאשם בעבירה של ניהול עסק ללא רישיון לפי סעיף 4 לחוק רישוי עסקים בעוד בכתב האישום הנוכחי הוא מואשם בביצוע עבירות, שיווק אספקה ומכירה של גפ"מ בניגוד לחוק הגפ"מ.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה קודמת אשר דחתה במפורש טענה זוהי לטענה שהציג ב"כ הנאשם בפניו.

דין והכרעה:

5. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי הצדקה להורות על ביטול האישום.

6. סעיף 149 (5) לחוק סדר הדין הפלילי נוסח משולב התשמ"ב - 1982, קובע:

"לאחר תחילת משפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן -

(5) זיכוי קודם או הרשעה קודמת בשל המעשה נושא כתב האישום."

7. אכן עובדות כתב האישום בתיק רע"ס 45435-08-21 דומות לעובדות כתב האישום בתיק שבפניי, ועם זאת מדובר בעבירות שונות:

בתיק 45435-08-21 הואשם הנאשם בכך שהפעיל עסק מסוג מכולת, עסק הטעון רישוי, וטעון אישורם של משטרת ישראל, כיבוי אש ורשות מקומית. עוד נטען בעובדות כתב האישום כי ביום 7.6.2021 היתה ביקורת בעסק ונמצא כי הוא פועל ללא רישיון עסק כחוק ושהוא מאחסן במקום עשרה מיכלי גז. ביום 6.2.2021 נערכה ביקורת נוספת ונמצא שהעסק פעיל ועדיין ללא רישיון עסק כדן. באותו מועד אוחסנו במקום 25 מיכלי גז. ביום 11.2.2021 נערכה ביקורת נוספת ונמצא שהעסק פעיל, עדיין ללא רישיון עסק כדן, כשבמקום נמצאו 22 מיכלי גז.

העבירה שיוחסה לנאשם בתיק עליו כבר נדון היא עבירה של ניהול עסק ללא רישיון עסק בניגוד לחוק רישוי עסקים.

בתיק שבפניי מיוחסות לנאשם עבירות של שיווק, מכירה, אספקת גז והפעלת מתקן גז ללא היתר בניגוד לחוק הגפ"מ, כאשר בעובדות כתב האישום צוין כי ביום 11.2.2021 נמצאו במחסן המכולת, 22 מיכלי גפ"מ וכי הנאשם החל למכור גפ"מ במכולת.

8. למעשה מרבית העובדות הנדרשות ביחס לעבירה שמיוחסת בתיק שפני אמנם מפורטות גם בכתב האישום בתיק הקודם, ועם זאת אין חפיפה מלאה. בתיק הקודם לא נטען כי הנאשם מכר בלוני גז כפי שנטען בכתב האישום הנוכחי, ובתיק הקודם הגם שהוזכרו מיכלי הגז, לא יוחסו לנאשם עבירות על חוק הגפ"מ.

9. כפי שעולה מהפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה, אין חפיפה מלאה בין שני כתבי האישום, ועל כן אין עסקינן בסיכון כפול.

עיינתי הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה:

בת"פ (באר שבע) 14194-10-18 **מדינת ישראל נגד אבו עיסא** (25.10.2020) דן בית המשפט בדיוק באותה טענה וקבע כי אין מדובר "באותו מעשה" אלא במעשים שונים.

המעשה האחד הוא ניהול עסק ללא רישיון והמעשה האחר הוא הפעלת מחסן עזר ועיסוק כספק גז ללא אישור. עוד קבע בית המשפט כי קיים שוני בין היסודות העובדתיים וכי קיים שוני במידת הפגיעה בערך המוגן בין האישומים השונים. על כן דחה בית המשפט את הטענה.

בת.פ (ראשל"צ) 46443-01-22 **מדינת ישראל נגד פריג' אלבדווי** (14.7.2022) דן בית המשפט כאמור בטענה דומה וקבע כי אמנם קיימת חפיפה עובדתית ברקע של שני כתבי האישום אך אין מדובר "באותו מעשה" כהגדרת המחוקק, קיים שוני ביסודות העובדתיים ובאינטרסים המוגנים על ידי כל אחת מהעבירות ואין מניעה ששני גופי תביעה מקבילים יאכפו דינים שונים ומקבילים ואין מדובר בסיכון כפול.

10. עמדת בתי המשפט כפי שהוצגה לעיל, מקובלת גם עליי.

גם בפרשה שבפניי יש דמיון רב ביסוד העובדתי אך אין זהות מוחלטת, וגם אין זהות בעבירות המיוחסות ובערכים המוגנים.

מדובר בעבירות אשר נאכפות על ידי שני גופי תביעה נפרדים, ועל כן העבירות נאכפות בנפרד בכתבי אישום נפרדים.

לא מצאתי כי יש באכיפה באופן המתואר כדי להביא לביטול כתב האישום, ולא ניתן לומר כי הנאשם כבר הורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום שבפני.

11. לאור כל האמור, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

12. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ב' שבט תשפ"ג, 24 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.